

Planeta preferent

En son dotze, en son vuit o nou
Espurnes de l'escamot solar
En suspensió
Lluminosa
Disseminats planetes.

En tot l'immens univers
En faríem prou i de sobres
Amb un de sol
Ben portat
I és nostra cambra sideral.

Però la nit ens empresona
Entre espesses nuvolades
Malauradament
Nascudes
Des de l'òrbita mental.

Doncs orfes ens anem fent
Amb desavinences estèrils
Minant la pròpia llar
La terra
En un compte enrera frenètic.

O si es dona un gir improbable
Una ma de moltes mans
Estesa vers l'esperat
Prodigi
Ens atansi aviat un nou matí.

En son dotze, en son vuit o nou
Tant s'ho val.
Amb un planeta
estimat com cal
N'hi hauria ben be prou.

Manel, 2006.